

عنوان مقاله:

مفهوم شناسی بازآفرینی شهری

محل انتشار:

دومین همایش ملی بررسی تجارب بازآفرینی شهری در ایران (با تاکید بر تجربه سبزوار) (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

ابوالقاسم عظیمی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری - معاونت شهرداری تربت حیدریه

خلاصه مقاله:

رویکرد بازآفرینی پایدار شهری یکی از جدیدترین رویکردهای پذیرفته شده جهانی در مواجهه با بافتهای فرسوده شهری است. بازآفرینی شهری به مفهوم احیا، تجدید حیات و نوزایی شهری و به عبارتی دوباره زنده شدن شهر است. رویکردهای پیشین بهسازی، نوسازی و بازسازی، بر دیدگاه های کالبدی و یا صرفا اقتصادی تکیه داشته که این امر نتیجه ای جز عدم موفقیت بسیاری از طرح ها و پروژه های نوسازی بافت های فرسوده ی شهری را نداشته است. بازآفرینی شهری یک بینش جامع، یکپارچه و عملیاتی است که به حل نهایی مشکلات شهری منتهی می شود و در پی این است که با ایجاد تغییرات مثبت و پایدار، مسبب بهبودی شرایط فیزیکی، اجتماعی، اقتصادی و محیطی شهر شود. بازآفرینی شهری در ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و محیطی رخ داده و در هر یک از ابعاد بر موضوعات متعددی تاکید کرده است. روش تحقیق مقاله توصیفی - تحلیلی است و به بررسی و نقش مفهوم بازآفرینی شهری و سیر تحول آن در ایران و سایر کشورها و نقش مشارکتهای مردمی در بازآفرینی پرداخته شده است و نشان می دهد که بدون حضور و مشارکت گسترده مردم در امر بهسازی و نوسازی شهری، امکان موفقیت و تحقق اهداف برنامه های بازآفرینی غیرممکن می باشد.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی شهری، مرمت شهری، ابعاد بازآفرینی شهری، مشارکتهای مردمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/870756>

